

Anden næstformand (Henning Grove):
Forespørgeren, hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (UP):

Det har været en god dag for demokratiet i dag.

Statsministeren og ordføreren for Socialdemokratiet forsøgte at besvare denne forespørgsel om, hvor grænserne går for ministres brug af statens penge og embedsmænd, ved at henvise til de forskellige betænkninger, den fra 1993 og den fra 1998, og ligesom give udtryk for, at her lå gældende ret på dette område. Men disse betænkninger konkluderer jo ikke noget. De diskuterer frem og tilbage, og det er et godt grundlag at konkludere på. Det er det, der skal ske.

Jeg må igen henvise til side 123 i 1993-betænkningen, hvor man i gruppen konkluderer, at gruppen finder, at der i praksis bør trækkes en grænse, således at rene partiaktiviteter bør holdes uden for de ministeriale systemer. Det er lige præcis den grænse, Folketinget nu opfordrer regeringen til at komme tættere på, så vi kan få noget substans i dette her.

Det har været sagt, at dette her er en kritik af regeringen og af ministrene, og det er jeg enig i. Men jeg vil da gerne, selv om jeg er den eneste, sige, at jeg ikke synes, at embedsmændene – nogle embedsmænd og især nogle departementschefer – er helt pletfri. Det er ikke bare et problem, at der er nogle ministre, der driver deres embedsmænd for langt. Det er også et problem, at der er nogle departementschefer, der ikke sætter hælene i.

Det har været en god dag for folkestyret. Regeringen kom ikke igennem med sine synspunkter her. Regeringen ser ud til at blive stemt ned. Og vi får så denne præcisering af, hvor grænserne skal gå.

Vi får også et flertal for den kendsgerning, at der er sket et meget markant skred i retning af en politisering af embedsmandsstanden, noget, som først og fremmest skyldes ministrene. Og vi får en præcisering af, at dette her ikke er acceptabelt.

Jeg ser frem til regeringens arbejde med den opfordring, som et flertal i Folketinget nu vil stemme for, hvis det går, som det ser ud til at ville gå, og jeg ser frem til, at det arbejde sker rimelig hurtigt, så Folketinget kan tage stilling til noget konkret om, hvor grænserne går, så embedsstanden også ved, hvad den har at forholde sig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Aage Frandsen (SF) (se ovenfor) vedtoges med 57 stemmer (V, KF, SF, DF, EL, KRF, FRI, Mogens Andreasen (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) mod 43 (S og RV); 4 (CD) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Frank Dahlgaard (UP).

Forslag til vedtagelse nr. V 39 af Keld Albrechtsen (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om udsultningen af yderområderne i Danmark med hensyn til statslige institutioner og servicefunktioner og om regeringens initiativer til imødegåelse heraf?«

Af Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Pia Kjærsgaard (DF).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/10 2000).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg gør opmærksom på, at en eventuel afstemning om forslag til vedtagelse vil blive udsat til torsdag den 18. januar 2001.

Begrundelse

Peter Skaarup (DF):

Denne forespørgsel er rejst, fordi vi igennem de senere år har oplevet, at der er et stærkt folkeligt ønske om at forbedre vilkårene for landdistrikterne og andre yderområder i Danmark. Og det håber vi i Dansk Folkeparti at vi kan få en god diskussion om her i dag.

Der er et udbredt ønske i befolkningen om at sikre en regional udvikling, der ikke går uden om den del af befolkningen på omkring 800.000 mennesker og måske op til 1 million mennesker, der bor uden for hovedstaden og de større byer.